

سه شنبه 18 فروردین 1394 - 17 جمادی الثانی 1436 - 7 آوریل 2015

آزادی «امام خمینی(ره)» پس از ده ماه بازداشت و تحت نظر بودن (1343 ش)...

* 18 فروردین درگذر تاریخ

* آزادی «امام خمینی(ره)» پس از ده ماه بازداشت و تحت نظر بودن (1343 ش)
اشاره:

پس از دستگیری حضرت امام خمینی(ره) و سرکوب قیام 15 خرداد 42، اوضاع در ظاهر رو به آرامش نهاد، اما خشم عمومی مردم مسلمان از دستگیری حضرت امام، به صورت‌های گوناگون جلوه‌گر شد. در این میان رژیم پس از یک سلسله تمهیدات آن حضرت را در هفدهم فروردین 43 آزاد کرده و در مطبوعات عنوان کردند که امام با رژیم و انقلاب سفید شاه به توافق رسیده است. ولی حضرت امام پس از آن که در هجدهم فروردین وارد قم شدند، در اولین دیدار خود عنوان کردند: اگر خمینی را دار بزنید با [رژیم شاه] تفاهم نخواهد کرد.

* رحلت آیت الله «سید عبدالکریم کشمیری» (1378 ش)
اشاره:

آیت الله سید عبد الکرم کشمیری در سال 1305 ش (1345ق) در نجف اشرف به دنیا آمد. وی پس از فراگیری دروس مقدمات در نجف، در حلقه درس خارج آیات عظام: سید ابوالقاسم خویی، سیدعبدالاعلی سبزواری، سید عبدالهادی شیرازی و شیخ محمدکاظم شیرازی قرار گرفت. آیت‌الله کشمیری به دلیل هوش سرشار خویش توانست در کوتاه‌ترین زمان، درجه اجتهاد را از آیت‌الله خویی دریافت دارد و آن گاه به تدریس سطوح عالی فلسفه در حوزه بپردازد. پشتکار آیت‌الله کشمیری در تدریس به گونه‌ای بود که روزانه 11 کرسی درس اعم از فقه، اصول، فلسفه و ادبیات عرب برای ایشان برپا می‌شد. افزون بر تدریس، پژوهش و نگارش. در سیر معنوی و تهذیب نفس نیز به مراتب عالی دست یافت و صاحب کرامت‌هایی گردید. در پی سخت‌گیری‌های رژیم بعث عراق، به طور پنهانی همراه خانواده، راهی ایران شد و در مرز ایران و عراق، همه نگاشته‌های علمی ایشان به دست نیروهای امنیتی عراق افتاد. آیت‌الله کشمیری از آن پس در شهر مقدس قم اقامت گزید و به تهذیب نفس، پرورش شاگردان و انجام امور مذهبی و علمی همت گماشت. سرانجام این عارف سترگ و عالم برجسته در 18 فروردین 1378 ش برابر با بیستم ذی‌حجه 1419 ق پس از طی یک دوره بیماری در 73 سالگی جان به جان آفرین تسلیم کرد و پس از اقامه نماز توسط آیت‌الله بهجت، در حرم مطهر حضرت معصومه(س) به خاک سپرده شد.

* شهادت آیت الله «سید ابوالحسن آل رسول شمس آبادی» به دست گروه منافق مهدی هاشمی در اصفهان (1355 ش)
اشاره:

آیت‌الله سید ابوالحسن آل رسول معروف به شمس آبادی از روحانیونی بود که در سال 1342، وفاداری خود را به نهضت حضرت امام اعلام کرد. ایشان در تأسیس و گسترش انجمن مددکاری ویژه یتام، سازمان ابابصیر ویژه نابینایان و حسینیه اصفهانی‌ها

در مشهد و کربلا نقش بسزائی داشت.

همچنین شرح صحیفه سجادیه، اشعار در مرثی و مناقب اهل بیت (ع) و موعظه ابراهیم از آثار علمی این عالم ربانی می‌باشند.

آیت‌الله شمس آبادی سرانجام در سپیده‌دم هجدهم فروردین 1355 ش در راه رفتن به مسجد جهت اقامه نماز جماعت، توسط باند جنایتکار مهدی هاشمی ربوده شد و به طرز فجیعی به قتل رسید و جسدش را در اطراف اصفهان رها ساختند. جسد ایشان پس از کشف شدن، با تشییع باشکوه مردم، در تخت فولاد اصفهان به خاک سپرده شد.

* اخراج هزاران ایرانی مقیم عراق توسط رژیم بعث این کشور (1359 ش)

* 17 جمادی الثانی درگذر تاریخ

* به سلطنت رسیدن «طغرل بیگ» اولین پادشاه سلسله سلجوقیان (429 ق)

* درگذشت «بارع بغدادی» ادیب و شاعر مشهور عرب (524 ق)

* امضای قرارداد سیاسی «عکا»

در جریان جنگ‌های صلیبی بین مسلمانان و مسیحیان (587 ق)

* درگذشت «حاج میرزا حسین نوری» صاحب مُسْتَدْرَكُ الوَسَائِل (1320 ق)

اشاره:

میرزا حسین بن محمد تقی بن محمد علی نوری مازندرانی معروف به میرزا حسین نوری در سال 1254 ق در شهرستان نور در مازندران به دنیا آمد.

از آثار وی: مُسْتَدْرَكُ الوَسَائِل در فقه (در 3 جلد) است که

به جهت تألیف این کتاب به ایشان «صاحب مُسْتَدْرَكُ الوَسَائِل» می‌گویند. مَعَالِمُ الصَّبْرِ، جَتَّتِ المَأْوَى و نَقَسُ الرَّحْمَنِ فی فضائل سلمان، نیز از اوست. میرزای نوری دارای

کتابخانه جامع و معتبری بود که در ایران و عراق عرب

نظیر آن در کمیّت و کیفیت یافت نمی‌شد. ایشان پدر همسر شهید شیخ فضل الله نوری، بود و بسیاری از کتب نفیس

وی، نزد فرزندان شیخ فضل‌الله نوری، ماند. بعدها مقداری از این کتاب‌ها، توسط آیت الله بروجردی خریداری و به کتابخانه معظم له در نجف اشرف منتقل شد.

میرزا حسین نوری سرانجام در 17 یا 27 جمادی الثانی 1320 ق در 66 سالگی بدروود حیات گفت و در نجف اشرف مدفون گشت.

* 7 آوریل درگذر تاریخ

* عروج پیامبر بزرگ الهی،

حضرت عیسی (ع) (33 م)

اشاره:

حضرت عیسی بن مریم (ع) پیامبر بزرگ الهی و

یکی از پیامبران اولوالعزم است که در

25 دسامبر سال اول میلادی برابر با 622 سال قبل از هجرت نبی مکرم اسلام (ص) در بیت لحم یا ناصره واقع در فلسطین امروزی، به امر خدا از حضرت مریم (س)

دختر عمران زاده شد. قبل از تولد آن حضرت، میلاد ایشان پیش‌بینی شده بود و این امر برای حکام زمان، ناگوار بود.

از این رو، چون از جانب هردوس، والی روم

مورد تهدید بود، خانواده او، وی را به مصر بردند. ایشان در

سی سالگی در شهر جلیله، شروع به تبلیغ دین خود کرد که مورد عداوت روز افزون فریسیان قرار گرفت.

موضوع به دار آویخته شدن حضرت عیسی (ع)

از نظر مکتب اسلام، چنانکه در قرآن به آن تصریح شده است، امری بی‌اساس است و به تعبیر قرآن، امر به آنها مشتبه شده است.

داستان پایان زندگی دنیوی حضرت عیسی (ع)

بر اساس تواریخ و تفاسیر و احادیث از این قرار بوده که: جهودان که همواره با حضرت مسیح (ع) سر دشمنی داشتند، به قتل او

تصمیم گرفتند.

در آن حال عیسی(ع) با حواریون در باغی بود.

سپاه یهود چون به باغ آمدند همه شاگردان عیسی(ع) پراکنده شده و فرار کردند.

یکی از یهودیان به نام یهودا که شبیه عیسی(ع) بود و جای عیسی(ع) را نیز او نشان داده بود به دست آنها افتاد. سپاهیان او را با هلله و غوغا، کشان کشان بردند و چون مجال تحقیق بیشتری نبود به دارش زدند.

اما خداوند عیسی(ع) را در آن حال به آسمان برد. به روایتی دیگر یکی از حواریون جوانی بود که به عیسی(ع) شباهت داشت.

وی پس از اجازه از حضرت عیسی(ع)، خود را عیسی(ع) معرفی کرد و او را به دار زدند و امر بر یهودیان مشتبه شد. حضرت عیسی(ع) در هنگام عروج، 33 سال داشت.